

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS, 68E JAARGANG NO.2, FEBRUARI 2007

ONZE

VOGELS

De

se

1

2

3

6

7

8

12

13

16

17

ose!

De

Foto's: Piet Onderdelinden

ssel

De

Overzicht wettelijk voorgeschreven ringmaten voor beschermde inheemse vogels

Dit overzicht is een selectie. In geval van twijfel, onduidelijkheid of ontbrekende vogelsoorten wordt geadviseerd de website van het ministerie van LNV te raadplegen: www.minlnv.nl, vervolgens Onderwerpen-Alfabetisch-F-Flora en Faunawet-Wet- en regelgeving natuur-Regeling afgifte en kenmerken gesloten potringen en andere merktekens waar u een volledige lijst vindt van beschermde inheemse vogels.

NEDERLANDSE NAAM	WETENSCHAPPELIJKE NAAM	RINGMAAT IN MM
baardmanetje	<i>Panurus biarmicus</i>	2,7
barmsijs groot	<i>Carduelis flammea flammea</i>	2,7
barmsijs klein	<i>Carduelis flammea cabaret</i>	2,5
barmsijs witstuit-cirgors	<i>Carduelis hornemanni</i>	2,5
citroencini (citroensijs)	<i>Emberiza cirius</i>	2,8
ekster	<i>Serinus citrinella</i>	2,5
Europese appelvink	<i>Pica pica</i>	6,5
Europese kanarie	<i>Coccothraustes coccothraustes</i>	3,4
Europese kwartel	<i>Serinus serinus</i>	2,3
Europese roodmus	<i>Coturnix coturnix</i>	4,5
frater	<i>Carpodacus erythrinus</i>	2,9
geelgors	<i>Carduelis flavirostris</i>	2,5
goudvink groot	<i>Emberiza citrinella</i>	2,9
goudvink klein	<i>Pyrrhula pyrrhula</i>	3,0
grauwe gors	<i>Pyrrhula pyrrhula</i>	2,7
grijze gors	<i>Millaria calandra</i>	3,3
groenling	<i>Emberiza cia</i>	2,9
haakbek	<i>Carduelis chlori</i>	3,0
heggemus	<i>Pinicola enucleator</i>	3,5
huismus	<i>Prunella modularis</i>	2,5
keep	<i>Passer domesticus</i>	3,1
kneu	<i>Fringilla montifringilla</i>	2,7
koolmees	<i>Carduelis cannabina</i>	2,5
koperwiek	<i>Parus major</i>	2,8
kruisbek	<i>Turdus iliacus</i>	4,0
kruisbek groot	<i>Loxia curvirostra</i>	3,5
kruisbek Schotse	<i>Loxia pytyopsittacus</i>	4,0
kruisbek witband-kuifleeuwerik	<i>Loxia scotica</i>	3,5
kwikstaart gele	<i>Loxia leucoptera</i>	4,0
kwikstaart grote gele	<i>Galerida cristata</i>	3,3
merel	<i>Motacilla alba</i>	2,5
ortolaan	<i>Motacilla cinerea</i>	2,7
patrijs	<i>Motacilla alba</i>	2,8
pestvogel	<i>Turdus merula</i>	4,5
pimpelmees	<i>Emberiza hortulana</i>	2,8
putter groot	<i>Perdix perdix</i>	7,0
putter klein	<i>Bombycilla garrulus</i>	3,8
rietgors	<i>Parus caeruleus</i>	2,5
ringmus	<i>Carduelis carduelis</i>	2,7
roodborstje	<i>Carduelis carduelis</i>	2,5
roodvoorhoofdkanarie	<i>Emberiza schoeniclus</i>	2,7
rotsmus	<i>Passer montanus</i>	2,7
sij	<i>Erethacus rubecula</i>	2,5
spreeuw	<i>Serinus pusillus</i>	2,3
staartmees	<i>Petronia petronia</i>	3,2
tuinfluit	<i>Carduelis spinus</i>	2,5
Turkse tortelduif	<i>Stumus vulgaris</i>	4,5
veldleeuwerik	<i>Aegithalos caudatus</i>	2,3
vink	<i>Sylvia borin</i>	2,5
wilgengors	<i>Streptopelia decaocto</i>	6,0
winterkoning	<i>Alauda arvensis</i>	3,4
woestijnvink	<i>Fringilla coelebs</i>	2,7
zanglijster	<i>Emberiza aureola</i>	2,8
zomertortel	<i>Troglodytes troglodytes</i>	2,4
zwartkop	<i>Rhodopechys githaginea</i>	2,7
zwartkoppors	<i>Turdus philomelos</i>	4,0
	<i>Streptopelia turtur</i>	6,0
	<i>Sylvia atricapilla</i>	2,5
	<i>Emberiza melanocephala</i>	2,9

De soorten gemerkt met (A-) zijn beschermde uitheemse soorten die opgenomen zijn in bijlage A bij de basisverordening (EG) nr. 338/97.

Deze bijlage is het laatst gewijzigd op 9 augustus 2005. Onderstaande soorten zijn bij de kwekers veel voorkomende soorten, maar de lijst is niet volledig. Voor een juist overzicht van de beschermde uitheemse soorten zie www.minlnv.nl, zoek 1332/2005 (=verordening EG van de commissie).

De met * gemerkte ringmaten zijn niet opgegeven door het Min. van landbouw, maar worden door de NBVV aanbevolen.

ARA'S

Geelvleugel ara (<i>Ara macao</i>):	(A-) 14
Grote soldatenara (<i>Ara ambigua</i>):	(A-) 14*
Hyacintara (<i>Anodorhynchus hyacinthinus</i>):	(A-) 14,0
Kleine soldaten ara (<i>Ara militaris</i>):	(A-) 12,0
Lear's (hyacint)ara (<i>Anodorhynchus leari</i>):	(A-) 12*
Maracana ara (<i>Ara maracana</i>):	(A-) 10*
Philippijnse kakatoe (<i>Cacatua haematropygia</i>):	(A-) 10*
Roodvoorhoofd ara (<i>Ara rubrogenys</i>):	(A-) 12*
Spix's ara (<i>Cyanopsitta spixii</i>):	(A-) 8*
Zeegroene ara (<i>Anodorhynchus glaucus</i>):	(A-) 12*

KAKETOES

Oranjekeulvink (<i>Cacatua s. citrinocrata</i>):	(A-) 11*
Djampea geelkeulvink (<i>Cacatua s. djampeana</i>):	(A-) 10*
Middelste geelkeulvink (<i>Cacatua s. occidentalis</i>):	(A-) 10*
Kleine geelkeulvink (<i>Cacatua s. sulpherea</i>):	(A-) 10*
Timor geelkeulvink (<i>Cacatua s. parvula</i>):	(A-) 10*
Abbott geelkeulvink (<i>Cacatua s. abbotti</i>):	(A-) 10*
Goffini kakatoe (<i>Cacatua goffini</i>):	(A-) 10,0
Molukken kakatoe (<i>Cacatua moluccensis</i>):	(A-) 14,0
Palm kakatoe (<i>Proboscipter aterrimus aterrimus</i>):	(A-) 16*

PAPEGAAIEN

Paarskop of Finch'Amazone (<i>Amazona f. finschi</i>):	(A-) 10*
Groenwang Amazone (<i>Amazona f. viridigenalis</i>):	(A-) 10*
Sonora blauwkeul Amazone (<i>Amazona f. woodi</i>):	(A-) 11*
Blauwkeul am.pap. (<i>Amazona arausiaca</i>):	(A-) 12
Bonte am.pap. (<i>Amazona versicolor</i>):	(A-) 11*
Cuba amazonepapegai (<i>Amazona leucocephala</i>):	(A-) 10*
Geelvleugel am.pap. (<i>Amazona barbadensis</i>):	(A-) 10,0
Groenwang am.pap. (<i>Amazona viridigenalis</i>):	(A-) 10,0
Keizer am.pap. (<i>Amazona imperialis</i>):	(A-) 14*
Konings am.pap. (<i>Amazona guildingii</i>):	(A-) 12*
Mauritius (edel)papegai (<i>Psittacula echo</i>):	(A-) 5*
Pracht amazonepapegai (<i>Amazona pretrei</i>):	(A-) 10*
Portorico amazonepapegai (<i>Amazona vittata</i>):	(A-) 10*
Roodbril amazonepapegai (<i>Amazona pretrei</i>):	(A-) 10*
Roodkap papegai (<i>Pionopsitta pileata</i>):	(A-) 8*
Roodkeel am.pap. (<i>Amazona arausiaca</i>):	(A-) 12*
Roodkrin am. papegai (<i>Amazona rhodocorytha</i>):	(A-) 11*
Roodstaart am.pap. (<i>Amazona brasiliensis</i>):	(A-) 10*
Sint lucia am.pap. (<i>Amazona versicolor</i>):	(A-) 11*
Tucuman am.pap. (<i>Amazona tucumana</i>):	10,0
Wijnkeurige am.pap. (<i>Amazona vinacea</i>):	(A-) 10,0

PARKIETEN

Dubbeloog vijgpapegai (<i>Cyclopsitta diophthalma</i>):	(A-) 5*
Geelvoorhoofd kakariki (<i>Cyanoramphus auriceps</i>):	(A-) 5,4
Goudparkiet (<i>Aratinga guarouba</i>):	(A-) 10*
Goudschouder parkiet (<i>Psephenus chrysopterygius</i>):	(A-) 5,0
Hooded parkiet (<i>Psephenus dissimilis</i>):	(A-) 4,5*
Hoemparkiet (<i>Eumyphicus cornutus</i>):	(A-) 5,4
Oranjebuik parkiet (<i>Neophema's chrysogaster</i>):	(A-) 4,0

OVERIGE

Barbarijnse patrijs (<i>Alectoris barbara</i>):	9,0
Ceder pestvogel (<i>Bombycilla cedrorum</i>):	3,8
Halsband francolin (<i>Francolinus francolinus</i>):	9,0
Indigovink (<i>Passerina cyanea</i>):	2,7
Laurierduif (<i>Columba junoniae</i>):	9,0
Manendui (<i>Caloenas nicobarica</i>):	(A-) 11*
Oosterse tortelduif (<i>Streptopelia orientalis</i>):	6,0
Rode patrijs (<i>Alectoris graeca rufa</i>):	10,0
Roze spreeuw (<i>Stumus roseus</i>):	4,5
Senegal tortelduif (<i>Streptopelia senegalensis</i>):	5,4

Kweekverslag met de Koolmees

(*Parus major*)

Als men naar het verspreidingsgebied kijkt - dit beslaat geheel Europa, Azië en delen van Afrika - kunt u concluderen dat de koolmees en al zijn ondersoorten alom aanwezig zijn.

De koolmees heeft u allemaal wel eens gezien, maar toch wil ik de kleuren en de vogel op zich even beschrijven. De koolmees heeft een zwarte kop met witte wangen die beginnen bij de inplant van de snavel. De snavel en het oog zijn zwart. Op de rug is de koolmees groen dat overgaat in blauw/zwarte vleugels en staartpenen. De buitenste staartpenen zijn wit. De vleugelpennen zijn wit omzoomd en laten in vlucht een witte bandstreep zien. Zowel man als pop vertonen een heldergele buikkleur. De man heeft op zijn buik een dikke zwarte borststreep die begint aan de onderkant van de snavel en eindigt bij de aarsstreep. Bij de pop is ook een borststreep te zien, alleen is deze dunner en loopt ook niet zo ver door. De pootkleur is van beide vogels blauw/paarsig te noemen.

De koolmees is van nature een open-bosvogel die nestelt in verlaten holen en gaten. Zijn nest wordt hoofdzakelijk gemaakt van mos en wat veertjes. De koolmees is in alle opzichten brutaal en een oppertunist en heeft de "beschaving" gevolgd. Hij heeft de door de mens gemaakte nestkasten volledig geaccepteerd en maakt hiervan maar al te graag gebruik. De eitjes die in de kasten worden gelegd, zijn vaalwit met daarop zeer kleine roodbruine spatjes; een gemiddeld nest bevat ongeveer 12 eitjes. De broedtijd die door beide ouders wordt gedeeld, hoewel de pop het leeuwendeel

voor haar rekening neemt, bedraagt afhankelijk van het aantal eitjes ongeveer 14 dagen. Het uitvliegen kan onder invloed van voedselaanbod en weersomstandigheden variëren van 14 tot 21 dagen. De pop begint vaak aan de tweede ronde, terwijl de man de uitgevlogen jongen voor zijn rekening neemt en deze nog een tijdje doorvoert. De jongen worden grootgebracht met insecten en naarmate zij ouder worden, leren zij net zoals de volwassenen alles te eten wat de natuur of de mens hun aanbiedt.

Van een Belgische kweker kon ik een wild-

kleur-eigenkweek-koppel kopen. Deze kweker had diverse mutatievormen van de koolmees die naar mijn mening nog doorgekweekt moesten worden om het predikaat mutatie koolmees te kunnen krijgen. Zo had deze man bonte, pastelachtige en bijna witte koolmezen. Echt zuiver wildkleur zal het door mij aangeschafte koppel dus wel niet geweest zijn. Wildkleur is in mijn ogen nog altijd de mooiste kleurvorm van de koolmees. De afspraak met de verkoper was dat, als er jongen met een afwijkende kleur in een eventueel gekweekt nest zouden zitten, deze dan voor hem zouden zijn.

DE KWEEK

Man en pop waren duidelijk verschillend in hun verschijning, dus hierover kon geen twijfel bestaan. Beide waren na aankoop direct in hun vlucht geplaatst, 2,3m diep, 1,25m breed en 2m hoog, en dus meteen aan elkaar gekoppeld. Ik had in het tuincentrum een koolmeeskast gekocht en in de vlucht opgehangen, want het broedseizoen stond alweer voor de deur. In het tuincentrum kocht ik ook mos voor de nestbouw. Verder verstrekke ik nog dierlijke haren en plantendelen en wat kokosvezel. Vrijwel meteen begonnen de vogels met nestbouw en ze gebruikten van al het nestmateriaal wat. Toen het nest af was, kwam de ware aard van de koolmeesman naar boven. Hij was vreselijk druk en agressief naar de pop toe, maar ook naar de aangezegend verblijvende vogels. De pop werd door het gehele hok gejaagd en werd pas getreden na volledige overgave van haar kant. Het paren gebeurde op elke mogelijke

europese koolmees man

europese koolmees pop

plek en meerdere malen per dag. Op 3 mei lag het eerste ei in het nest. Bij de pop was duidelijk te zien dat ze met eieren leggen bezig was, want haar gehele onderkant was kaal en opgezet. In totaal werden er 8 eitjes gelegd, die pas bij het zesde gelegde ei werden bebroed. Na 15 dagen broeden lagen er op 23 mei 6 jongen in de kast en nog twee eitjes waren onbevruucht. Vanuit mijn kweekervaring met andere mezensoorten wist ik dat er nu vooral witte wasmotten, witte meelwormen en diepvriespinkies gevoerd moesten worden. En naarmate ze ouder worden, kan dit aangevuld worden met bruine meel- en buffalowormen. Op een leeftijd van 6 dagen kon ik de jongen ringen met de wettelijke ringmaat van 2,8 mm en deze ringen waren ook nu weer voorzien van een ventielslangetje. Vanaf deze dag werd het voorheen zo geliefde eivoer weer gegeten en werd dit gevoerd, weliswaar met mondjesmaat. Door het eivoer heen gaf ik gekiemd zaad. Bij het doorkomen van de veren viel mij op dat de koolmeesjongen witter/matter zijn dan bijv. de jongen van de pimpelmees die goudgeel zijn op deze leeftijd. Later zou blijken dat dit een normaal verschijnsel is en dat dit uiteindelijk gewone wildkleurjongen worden en niet, zoals ik vreesde, mutatievormen. Op dinsdag 9 juni zie ik in de ochtend een jong half in het invliegpat zitten en in de loop van de dag was deze en zijn broertjes en zusjes daadwerkelijk uitgevlogen. Het is leuk als je 6 van die pluizenbolletjes op een rijtje op een tak ziet zitten. Man en pop voerden fantastisch en dit ging op een manier zoals alleen mezen kunnen,

6 jonge koolmees

want het ging af en aan. Het is echt ongeloflijk hoeveel voer er doorheen gaat in deze periode. Op 18 juni ligt geheel onverwachts de man dood op de voliërebodem. De pop krijgt het hierdoor veel drukker, maar ook alleen krijgt zij alle jongen tot volledige wasdom. Twee weken na het uitvliegen zie ik de jongen het gedrag bij het opnemen van voer hun moeder nadoen. Niet veel later zouden zij daadwerkelijk zelfstandig zijn. In

deze periode is het zo dat er volop eivoer gegeten wordt en de hoeveelheid levend voer kan dan geleidelijk afgebouwd worden. De zelfstandige jongen krijgen bij mij na het uitvliegen allemaal een eigen plekje en in deze kooien krijgen de jongen mezen behalve eivoer ook een mengeling van diverse zaden. Het op zaad zetten is zeer belangrijk, want als men de jongen te lang op levend voer laat staan, worden ze te fel/agressief. Met zaad en eivoer is dus de mate van agressie te regelen bij deze vogels. Ik zelf vond van de tot nu toe alle andere door mij gekweekte mezensoorten de koolmees het minst prettig in de omgang en om er mee te kweken. Zijn verschijning maakt echter veel goed. Met 6 wettelijk goed geringde, natuurbroed-wildkleurjongen ben ik zeer tevreden en weer wat ervaring rijker. Deze vogels hebben weer plaatsgemaakt voor een mij nieuw te kweken soort. Men vraagt mij wel eens wat er met een koppel van een bepaalde soort gebeurt, als deze niet overgaan tot nestbouw of jongen niet grootbrengt.

Mijn antwoord luidt: deze blijven tot ze succesvol jongen hebben grootgebracht en dan pas gaan de vogels weg. Gaat een bepaald koppel niet weg (verkoop) of ik zie er een uitdaging in te proberen ze in de broedkooi te kweken, dan blijven ze nog een jaartje, maar daarna gaan ze er zeker de halve uit. Mensen zeggen dan vaak: da's gek. Ja, dat is gek.

TEKST: Arie Bakker - Dordrecht
FOTO: Familie Bakker

pas uitgevlogen koolmees jong

blauwfazantje

Deze 12 cm grote vogeltjes komen in verschillende ondersoorten en verspreidingsgebieden voor.

Ik vermeld ze voor u:

Ureaginus bengalus bengalus, Senegal tot Ethiopië, Uganda, West-Kenia.

Ureaginus bengalus brunneigularis, Centraal-Kenia.

Ureaginus bengalus littoralis, kuststreek van Zuidoost-Kenia, Noordoost-Tanzania.

Ureaginus bengalus ugogoensis, binnenland van Noord-

West- en Centraal-Tanzania.

En de *Ureaginus bengalus katangae*, Zuid-Zaire, Noord-Zambia. Man en pop zijn duidelijk te onderscheiden. Het popje heeft een over het geheel wat matter blauw en die blauwe gedeeltes zijn ook niet zo uitgebreid als bij de man. Bovendien mist zij de rode wangvlekken. Jonge blauwfazantjes zijn lichter gekleurd en hebben nog minder blauwe partijen. Ze leven in savannen die met doornacacia's zijn begroeid; ook in droge savannegebieden, maar dan alleen daar waar water in de omgeving is. Ze zijn ook te vinden in velden waar veel onkruiden groeien en in bergachtige streken tot op 2400m hoogte. Om aan het nodige voedsel te komen verblijven ze veel op de grond op zoek naar zaadjes en insecten, vooral termieten. Nesten zijn na de regentijd en in het begin van de droge periode te vinden in doornachtige struiken op een hoogte van 1- 4,5m boven de

grond. Van grashalmen en pluimen wordt een vrij slordig ovaalvormig bouwsel vervaardigd, van binnen met wat veertjes bekleed. Hiertoe heeft het mannetje het materiaal aangesleept en het popje verwerkt dat. Ze doet daar 1 tot 2 dagen over. Het gebeurt ook wel eens dat ze een verlaten wespennest betrekken. De 4-6 witte eitjes worden in hoofdzaak door de pop bebroed en ze doet daar 11-12 dagen over. Alleen om zich te ontlasten en wat te eten verlaat ze het nest en wordt dan door het mannetje afgelost.

De jongen zijn vleeskleurig en bedekt met een weinig wit dons. Ze hebben óók een opvallende verhemeltetekening, bestaande uit 3 zwarte punten op de witte ondergrond van de bovensnavel en een zwarte halve maanvormige vlek die reikt tot de snavelhoeken op de ondersnavel. Over de tong loopt een zwarte ring.

Na ongeveer 3 weken vliegen de jongen uit en worden dan nog gedurende 14 dagen door de ouders in afnemende mate gevoerd. Ruim 2 weken nadat ze zijn uitgevlogen kunnen we ze als zelfstandig beschouwen. Ze zijn dan nog niet op kleur; dat komt pas na de jeugdruï, die weer 7 weken later aanvangt en ongeveer zo'n zelfde periode duurt. Pas geïmporteerde Afrikaanse prachtvinken moeten goed en voorzichtig geacclimatiseerd worden. De beste tijd om deze vogels aan te schaffen is het late voorjaar, begin zomer. De meeste soorten kunnen dan zeker wel in een buitenvolière worden gehouden, mits ze maar de beschikking hebben over een goed nachtverblijf. Bij strenge en aanhoudende vorst is het wel noodzakelijk wat bij te verwarmen en wel zo dat de temperatuur daarin ruim boven het vriespunt blijft. Vooral blauwfazantjes hebben dat nodig, omdat die namelijk geen gebruik van slaapnesten maken.

Door Ger Essenberg

Estrilda melpoda

oranjekaakje

Het oranjekaakje, waarvan de nominaatvorm *Estrilda melpoda melpoda* voorkomt in Afrika van Senegal tot Noord-Angola, werd vroeger regelmatig ingevoerd. Er zijn twee ondersoorten bekend: *Estrilda melpoda melpoda*, die

van oorsprong uit Gambia tot Zaire, Noord-Angola en Noordoost-Zambia komt, en de *Estrilda melpoda tschadensis* uit Noord-Kameroen en Tsjaad.

Buiten de broedtijd leven zij in grote groepen, tijdens de broedtijd paarsgewijs in de grassteppen, de met gras begroeide oevers van waterlopen en rivieren en in de onmiddellijke omgeving van tuinen. Hun voedsel bestaat uit kleine zaden en insecten. Tijdens de regentijd is er volop voedsel voor ze beschikbaar en vandaar ook dat ze zich juist in die periode voortplanten. Hun nesten bevinden zich meestal in dichte graspollen, vlak boven of op de grond. Die nestplaats wordt door het mannetje opgezocht, maar het popje bepaalt wel de plaats. Hierna sleept het mannetje allerlei nestmaterialen aan zoals droge grasstengels en pluimen en het popje gaat aan de slag. Zij bouwt en doet dat zeer kunstig. Binnen twee dagen is zij daarmee gereed en het kogelvormige bouwsel met een soms wel erg lange insluipgang biedt goede bescherming voor haar en de jongen. Van binnen is het gestoffeerd met zachte grassen en mos.

Zo op het eerste gezicht is er geen uiterlijk waarneembaar verschil tussen man en pop. De oranjekleurige wangen zijn bij het popje wel wat matter, maar dat is moeilijk vast te stellen. Het mannetje

zingt en doet dat tijdens de broedtijd luider dan anders, vooral wanneer hij de showbalts uitvoert. Met een grashalmpje in de snavel, de staart naar het popje gericht en knikkende op-en-neer-bewegingen van het naar boven gerichte lichaam tracht hij het popje in broedstemming te brengen. Vandaar ook de uitdrukking "showbalts", die dan ook niet door een paring wordt gevolgd. Deze vindt hoogstwaarschijnlijk in het nestje plaats.

De 4 tot 6 witte eitjes worden gedurende 12 dagen door in hoofdzaak het popje bebroed. Alleen om zich te ontlasten en wat voedsel tot zich te nemen verlaat ze even het nest en wordt dan prompt door het mannetje afgelost. De jongen zijn volkomen naakt, geen enkel donsveertje bedekt hun lichaampjes. Met in hoofdzaak dierlijk voedsel worden ze gedurende de eerste 10 dagen gevoed. Als de jongen op een leeftijd van 12 tot 14 dagen uitgevlogen, zijn ze valier dan hun ouders, met meer bruin in hun gevederte, en hebben ze een zwarte snavel. Twee weken later zijn ze zelfstandig.

De jeugdruï begint 3 weken na het uitgevlogen en duurt tot ze ongeveer 3 maanden oud zijn.

Oranjekaakjes worden in gevangenschap regelmatig gefokt. Heb je het geluk een paartje te kunnen samenstellen, dan levert dit weinig moeilijkheden op. Het is juist, zoals bij verschillende andere soorten, het samenstellen van een paartje dat erg moeilijk is. We hebben u al vaker verteld, uit eigen ervaring, dat het beste resultaat te verkrijgen is, wanneer een stuk of zes exemplaren tegelijk worden aangekocht. Door ze allemaal te voorzien van een gekleurd knijpringetje is later gemakkelijk vast te stellen hoe de paarvorming ligt.